

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 37

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„TELEGRAFUL ROMÂN”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe pătrariul al treilea al anului 1892, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asigurațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Iunie 1892, să-și înnoiască abonamentul, pentru că altfel espeditura va fi silită a sista espedarea toiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresa dela abonamentul ultim.

Vorbirea cu ministrul de interne Catargiu.

Continuăm cu reproducerea celor comunicate de către diariul „Magyar Hirlap”, despre vorbirile avute în Bucuresci cu ministrii români, și facem în ceputul cu cele comunicate despre întrevorbirea cu ministrul president, și totodată ministru de interne L. Catargiu.

Premițând cele ce ni le comunică numitul diar, că adevărat colaboratorul dînsului a făcut mai nainte cunoscință cu domnul ministru român, reproducem verbal:

Ministrul president Catargiu: Nu se poate nega, că casurile dela Turda și Arad au făcut impresiune foarte nefavorabilă asupra curentului dintre români. Întrebă apoi, încât e adevăr, că în Turda mulțimea iritată a demolat casa doctorului Rațiu, și că în Arad au făcut pagubă în averea românilor?

Colaboratorul nostru a asigurat pre ministrul president, că românii în general nu au suferit nici o pagubă însă cu ocaziunea încăierărilor dintre români și unguri s'au sângerat omenii din ambele părți.

Ministrul president Catargiu: Și la noi puteau obveni supărări, însă eu am dispus să se procedă cu totă strictețea și energia pretutindenea față cu răsvrătitori, și trăgând atențiunea amplotaiilor la procedura aplicată din incidentul turburărilor în-

scenate contra jidovilor din Basarabia, li-am pus în vedere asemenea energetică procedere. Atunci adevărat o sîmă de amplotaii, simpatizând cu răsvrătitori, mi-au nesocotit ordinațiunile, aplicându-le prea domol, la ce eu i-am suspendat unul după altul, ceea-ce apoi a avut efectul dorit.

Colaboratorul: Dară jumimea studiösă cu toate acestea totuși ține întruniri, și încă sub conducerea profesorilor, presa apoi agită în tonul cel mai rabiatic.

Ministrul president Catargiu: La acele întruniri nu i-au parte numai studenți, și în România dreptul de întrunire e asigurat publicului prin lege; și presa e liberă cu totul. Deoarece însă din lățirea de sciri false au făcut unii isvor de câștig cu sistem, guvernul fără a restringe libertatea presei dorește a lua măsuri, ca pe viitoriu acesta să nu se mai poată întempla, cel puțin nu în asemenea măsură.

Colaboratorul nostru. Diarul „Adevărul”, care, după cum mi s'a spus, a fost împărțit în mare măsură în public, a afirmat, ca la 26 Iunie a fost insultat la consulatul român din Budapesta stindardul român, și că chiar și edificiul a fost distrus din partea mulțimei agitate, conduse de studenții magiari.

Ministrul president Catargiu: Luând de timpuriu informațiune despre adevărata stare faptică a lucrului, îndată am desmintit scirea cea falsă, cu toate acestea însă vestea se susține fără de nici o basă, și noi permanent suntem învinovați, că nu cerem satisfacțiune pentru insulta afirmativă făcută consulatului nostru. Suntem rezoluți să nu mai suferim asemenea uneltiri ale presei, și în timpul cel mai deapropo vom veni cu un proiect de lege, care va înartacula în lege pedepsirea lățirii de sciri false. Dacă cineva ar ajunge până a comite fapte punibile, atunci atât față cu făptuitorii cât și față cu amplotiatul, care suferă răsvrătiri vom aplica măsuri aspre fără de nici o cruțare.

Colaboratorul nostru: Adevărat va fi cu scop, însă cu toate acestea agitațiunea nu se va curma, cea ce în formă poate fi foarte corect, nici e permisă aici o întrevire străină, dară rezultatul faptic tot acela va fi, că românii din Ungaria din ea vor prinde corașii și voi de a se purta în acel chip, ca publicul magiar să fie scos din flegmă.

Ministrul president Catargiu: Nu se poate opri, că românii din România să nu se intereseze de sorțea românilor din Ungaria, dar nici nouă nu ni e ertat să permitem, ca aceea să se întemple în un mod, care se poată avea influență nefavorabilă asupra pretenoselor și bunelor raporturi dintre aceste două

state vecine. Pozițiunea guvernului român e binisor grea, că regatul român, fiind situat între două mari puteri, Austro Ungaria și Rusia, fie-care dintre acestea dorește, ca România să țină cu ea. De aceea nu guvernele, ci cei de aici din țară urgiteză aplecarea către una sau către alta din puterile mari, și cei ce nu sunt de o vedere cu ei le aruncă pedeci la tot pasul. Noi însă, cunoscându-ne interesele noastre cu toate acestea vom să ne facem datorința cu rigore și ni-o vom și face, dar e lucru natural, că problema ni ar fi cu mult mai ușoră, dacă nu ar obveni asemenea casuri regretabile.

Colaboratorul nostru. Interesul ar cere, ca aceste două națiuni neslave, înțeleg pe magiari și pe români, să țină la olaltă, să meargă braț la braț și aceasta o ar și pute face, dacă având totdeauna în vedere interesele lor de viață, s'ar pute pricepe una pre alta.

Ministrul president Catargiu: Tocmai de aceea din ambele părți trebuie făcut totul, ca spiritele să se domolească. Noi suntem și stăm la locul nostru, și vom merge pe drumul îndigitat de mine. Nu am drept să dau sfat nimărui, dară dacă D-tale ți se dă ocaziune, și ți dă și mâna, ca cele vădute și auzite aici se le recomândi atențiunei guvernului unguresc și a publicului, vei face bine, dacă nu o vei întrelăsa acesta.

Până aci întrevorbirea cu ministrul president român.

Românii despre cestiunea română.

(Urmare).

Visită la metropolitul din Blaș.

„Dr. Ioan Vancea arhiepiscopul din Blaș asemenea m'a primit în mod prevenitor, l'am aflat în elegantul lui salon de primire.”

După-ce i a spus scopul visitei sale și l'a rugat pe Escelenția Sa să-și espună vederile în cestiunea națională română, continuă diaristul astfel:

„Căruntul prelat s'a cufundat în cugetări pe câte-va minute, apoi a început:

„Bine! dar înainte de toate îți voi enara un cas mai vechiu.”

„În anul 1872 am primit o epistolă dela Gf. Lónyay Menyhért ministrul presedinte de atunci, în care me ruga ca pe 6 Iunie să merg la Cluș, unde se va afla și el. Am călătorit și am aflat pe contele acolo. Mi-a spus, că pentru aceea m'a invitat la sine, pentru-că ar voi să reguleze cestiunea națională română astfel, ca aceea să dispară definitiv dela ordinea Țilei. A întreat: care sunt vederile mele re-

FOIȚA.

EMI.

— Novela originală —

(Urmare).

Și apropiindu-se Jovanela, Emi o îmbrățișă cu patimă, apoi șopti lin, ca nici vîntul cel trădătoriu să nu audă: „Eu iubesc!”

Deși Iovanela se aștepta la așa ceva, totuși nu credea, că Emi să poată iubi cu atîta ardore, ci ea cugeta, că o inclinațiune copilărească o neliniscete.

Da! ea putea astfel cugeta, căci ea însăși avea o inimă rece, în fața ei frumoasă se oglinda un ce aristocratic, respingător, ceea ce ținea pe numeroșii curtsanți în depertare.

Amorul Emiliei însă nu era un amor banal, ci selbatic, obiectul iubirei sale era tînărul brun, Eugen Leontean, fiul unui căpitan în pensiune, care în momentul acesta se afla în ultimile ore ale vieții sale în o casă simplă fără lucs, nu departe de vila dnei Flora Florescu.

Vai! și sora superbă ghici obiectul amorului și nu-l sciu apleția, căci după judecata ei preocupată între Emi și Eugen care era tare serac, s'ar fi escat o misalianță.

Parte din îngânfare aristocratică, parte pentru a dojeni pe sora mai tînăra opină Iovanela:

„Destul, căci sciu cine Ța răpit inima! E sârăntocul Leontean cu sprâncenele imbinat, cu pîrul mare buclat, cu cănele neufundlandic — acesta, pentru că Ți pare romantic — interesant, te a încântat.

Nu sciu să fi avut cu el vre-o convenire, însă sciu, că de câte ori trece pe la ferăstră, te înroșesci vedîndu-l. Nu esci vrednică, că te chemi Florescu!”

„Oh, nu mi sfîșia inima — crudă Iovanelă, cu astfel de cuvinte, nu rumpe legătura de iubire dintre noi, atacându-me ca o viperă.

Nu este adevărat, că consimt cu o persoană nevrednică de amorul meu, — îl desconsideri pre Eugen! Căci de l'ai cunosc, de l'ai fi auzit la verișoră sa Catarina, la amica și confidenta mea vorbind de amicitie și umanitate, despre nedreptățile provenite din sumeție, l'ai fi ascultat uimită și ai fi cădut, poate însuși în morbul, din care greu sum de mîntuit. Ochii lui în vrajă făuriți, zimbirea lui vecinic durerosă, toate acestea . . .

„Așa? reluă Iovanela, „tu stai deja în relațiune intimă cu coconășul Eugen — și mama încă nu scie, că demitîndu-te la pasul acesta, ne-ai stricat renumele! Tu Emi! Așa ceva numai poate rămâne secret!”

„Jovanelă! Pentru ce voesci să devii soră vitrigă, denunțând amorul meu nevinovat. Nu se iubesc și păserelele și cîntă în fericirea lor de amor, pentru ce să nu imităm și noi omenii?”

„Ha ha! Emi noastră e poet perfect!” dîse Jovanela cu mult sarcasm și sbura reuțăciosă ca o

vulpe vicleană spre d-na Florescu, carea cetia într'o filigorie încunjurată de iasmin parfumos. Aci denunță pe frumoasă Emi, carea în momentul acesta plîngea și își lovia fruntea cu mînuța-i fină, făcîndu și remuscări, pentru-că și-a destăinuit amorul.

Emi se vedea tradată, secretul ei revelat și idea-i bizară, că mamăsa va pași între ea și Eugen o vedea realizată, căci oh d-na Florescu era tare sumeță și conta mult la aristocrație.

O avuție, avuție, tu simplă vanitate, tu ai să me reții dela fericire! Of, de aș fi în minutul acesta... Ce dîc? Deaș fi avută, dar independentă, atunci ași sbura în brațele lui și . . .

Emi fu intreruptă în monologul ei prin d-na Florescu, carea cu fața înroșită de mînie se apropia. Apoi se încinse între cele trei dame o convorbire, a cărei conținut trebuie că a fost trist pentru frumoasă și fidela Emi, căci pînă s'era vedem pe Eugen sub bradul stufos, impresionat de ce veduse și auzise, privind cu ochii scăldați în lacrimi la lacul, de unde într'un tîrziu se depertaseră trei ființe.

Sórele își trimise rațele purpurii foarte rar? o bóre căldurosă sufla pe sub brații, ce răspundiau parfumul lor îmbătător; păsărelele se reintornau în bradul la rugăciunea de s'era, când nobilul căne Bujor îl admonia pe domnul seu intristat, că a sosit timpul plecării.

(Va urma).

lativ la modalitățile deslegării cestiunei? Eu i-am recomandat să convoce câți-va conducători români la o conferință, în care să pertractăm cestiunea împreună, și totodată i-am propus, ca afară de mine să convoce: pe br. Andrei Șaguna metropolitul gr. or. din Sibiu, pe istoricul și publicistul român Georgiu Barițiu, pe Dr. Ioan Rațiu, pe Ilie Macellariu și pe Iacob Bologa. Contele Lónyay cu provocare la multe sale ocupațiuni m'a rugat să iau eu afacerea în mână, să convoc pe respectivii la Blăș, să ne consultăm asupra lucrului, și să-i comunicăm conclusele noastre în scris."

Cei convocați de mine s'au întrunit în Iuliu aici la mine în Blăș.

Metropolitul Șaguna, fiind morbos, s'a substituit prin vicariul seu, episcopul de astăzi al Caransebeșului Nicolau Popea, carele la ultima conferință a și participat."

"Conclusele luate le-am comunicat în scris cu contele Lónyay încă în Iuliu."

După-cum îmi pot aduce aminte, postulatele formulate au fost în esență următoarele:

"Să se execute art. de lege 44 din 1868 despre egala îndreptățire a naționalităților."

"Să se respecte drepturile limbei române în biserică și școală."

"Să se înființeze institute culturale române după trebuință."

"Să se aplice români atât la justiție cât și la administrație."

"Așa numita cestiune a uciunei, am propus să se mai subțernă odată Maiestății Sale pentru decideră finală."

"Mai târziu m'am întâlnit cu ministrul președinte conte Lónyay și l'am întrebat de lucru. El mi-a răspuns, că a trebuit să comunice cauza și cu ministrul de finanțe de atunci, pentru-că fiind vorba și de înființarea de institute nouă culturale, cestiunea are și parte financiară, este lipsă și de opiniunea lui. În toamna anului 1872 Lónyay a cădut și cauza tace. Reprezențatiunea noastră de atunci negreșit se va afla în arhiva prezidiului ministerial. De atunci nu mi s'a mai cerut opiniunea în cestiunea națională română."

"Si care este opiniunea Escelenției Văstre astăzi despre situațiune în cestiunea această?"

"Astăzi e mai gravă situațiunea. Dela 1872 s'au întâmplat multe lucruri, prin cari s'au vătămât dreptul folosinței limbei române, garantat prin lege, și pentru aceea conducătorii de astăzi ai românilor — după-cum cunosc eu vederile lor — dacă vor fi consultați, ca să se potta realiza o învoire reciprocă, vor pretinde garanții potențate și bine precisate în această privință. De altmintrelea după părerea mea, deslegarea cestiunei ar trebui amânată deocamdată, până când în ambele părți se vor mai calma încâtva spiritele. Acuma, în urma celor întâmplate în ambele părți există oarecare iritațiune."

Dar învoirea reciprocă între magiari și români este inevitabilă. Pentru-că toate interesele ne avisază la oaltă, și va sosi timpul, când atât magiarii cât și românii cu mirare vor pomeni, că au existat timpuri, când în privința vederilor și simțimentelor politice au stat față în față."

"Cum s'ar pute execută — data ocaziune — deslegarea practică a cestiunei, după opiniunea Escelenției Văstre?"

Eu țin de un lucru necontestabil, că românii numai cu bărbații de stat, cari sunt la putere pot ajunge la vro învoelă. Asta nu este o cestiune de putere, ci urmăde de sine din situațiunea românilor, ca și după conceptele constituționale, învoela are să se facă cu bărbații, cari represintă pe maiortatea națiunei magiare. Dacă se tractează de resolvirea întregii cestiuni, românii nu pot avé chieamarea de a servi interese de partid. Încât me privesce pe mine scopul și nisuița mea — carele și ca omul bisericei am aceeași chieamare — a fost totdeauna a lucra pentru realizarea unei politice conciliante și a conțelegerei, cu atât mai vârtos, cu cât o repet — interesele comune și identice ale magiarilor și românilor avisăți unul la altul, le designază aceeași castre."

"După-ce Escelenția Sa s'a mai exprimat cu mare recunoscință despre bărbații de stat actuali, și cu deosebire despre ministrul președinte Grf. Szapáry, a accentuat, că și poziția bărbaților conducători magiari o consideră de deficiil în cestiunea națională, pentru-că astăzi domnesce un curent național magiar tare, carele în câțva este intolerant. „Dar — termină — un raport frățesc între magiari și români este o necesitate istorică și acest raport vrând-nevrând totuși se va realiza."

La episcopul din Gherla.

Episcopul Ioan Szabó, m'a primit bucuros, dar imediat mi-a observat, că mare lucru, dacă me voiu reintorceră de silusionat dela el, fiind-că pentru dânsul politica este un teren necunoscut."

"Mi-a spus, că el absolut nu se ocupă cu politica și numai atata cunoscință are despre evenimentele politice, cât află din ziare."

"Până acuma nimeni nu i-a cerut opiniare politică și pentru aceea nici n'a studiat nici o cestiune politică, nici chiar pe cea națională. Dorcesce din inimă o conțelegere perfectă între magiari și români, și-i pare reu, că aceea nu există astăzi."

"De altmintrelea numai pe guvern îl consideră de chieamat a deslega cestiunea. Decumva guvernul ar lua în mână cestiunea și eventual i-ar cere și opinia lui, la tot cazul și-ar ținea de datorință a studia cestiunea națională, pentru-că fără aceea nu s'ar putea exprima mai cu sémă relativ la detaiuri."

"În cursul conversărei noastre a venit vorba și despre persóna lui Vas. Lucaci, cunoscutul preot din Șişesci, carele aparține la diecesa Gherlei. Ilustr. Sa s'a exprimat într'un mod foarte reprobătoriu despre el și despre rolul ce și-l atribue, și a dîs, că totdeauna și reflectează preoții, ca să nu încerce a veni în contact cu fanaticul agitatoriu."

La episcopul gr. cat. din Oradea-mare.

"Visita mea la Michail Pavel, episcopul gr. cat. din Oradea a fost foarte scurtă. Am fost la el în ziua primă a serbătorilor iubilare din Oradea, (Iubileul Sf. Ladislau Red.) când și ca dl casei era foarte ocupat cu óspeții sei prelați. „Dar cu toate acestea am destinat și pentru Dta câteva minute" îmi observă."

"I-am spus pre scurt scopul visitei mele."

"Ar fi necesară, foarte necesară o învoelă reciprocă — dîce — dar cestiunea are multe părți, și eu și mărturisesc, că încă nici nu m'am cugetat asupra detaiurilor. Nainte ar trebui bine cumpenit: că ce este de făcut; la acest lucru se recere un studiu serios. Iniciativa numai guvernul o pôte lua, și în decursul pertractărei se va vedé, ce este de făcut."

Opinia episcopului Aradului.

"Ioan Mețianu episcopul gr. or. din Arad este un prelat energie m'a primit foarte afabil."

"Eu nu-mi ascund vederile — dîse — că sum aderențul politice active. Cu un cuvânt eu nu aprob aceea, că conferențele române câte s'au succedat au decretat politica de pasivitate. Numărul nu împorță după mine. Să alegem noi românii atâta deputați, câți putem, numai să fie bărbați harnici, să și împlinescă datorința și să ne represinte interesele în dietă cu credință. Am convingerea, că ar pute obține succese."

"Postulatele mele politice le pot recapitula pe scurt. Să se execute legea despre naționalități, mai departe: să ni-se respecte la toate locurile drepturile recunoscute prin lege, că în biserică și în școală noi suntem stăpâni, și să nu întimpinăm tot pedeci, ci drepturile noastre basate în lege să le putem esercia și validita liber pe acest teren."

"Cum s'ar pute realiza în faptă raporturi bune?" întrebai."

"Iniciativa, relativ la cestiunea națională română, pusă pe tapet, trebuie să pornescă dela guvern. După părerea mea, dacă guvernul va procede în conțelegere cu noi, cu toți prelații români, succesul nu va întârzia."

"Sciu prea bine, că în cestiunea națională a apucat de a upra un astfelu de curent, cu carele chiar și cercurile deciderore se sfîesc a da pept, dar realizarea unui raport frățesc între magiari și între românii din patrie, astăzi este de dorit din toate punctele de vedere, pentru-că toate interesele ne sunt identice, pentru aceea eu încă tot nutresc speranța, că mai curând sau mai târziu, dar acel raport tot se va realiza."

"Ce iniuriță are fiascul deputațiunei, care a fost la Viena, asupra cestiunei naționale române."

"Eu am reprobat lucrul acela din capul locului. Noi românii n'avem a cerea nimic în Viena. Elementele, care au condus deputațiunea, și perdeau totă reputațiunea naintea românilor în urma fiascului, ce l'au îndurat, dacă nu le veniau într'ajutor regretabilele demonstrațiuni dela Turda pe care ei le exploatează în favorul și spre rehabilitarea lor, și nu se pôte nega, că la popor, cu efec. De altmintrelea, aceea deputațiune numai în numele seu a lucrat, mandat spre asemenea pași n'a avut dela nime, nici n'a avut drept să vorbescă și să lucre decât numai în numele propriu."

La episcopul gr. cat. din Lugos.

"Dr. Victor Mihalyi episcopul gr. cat. din Lugos a fost scurt la vorbă. Descoperindu-i scopul visitei mele, mi-a răspuns, că relativ la cestiunea cum cugetă el că s'ar pute deslega cestiunea națională română? el nu și-ar descoperi vederile nici chiar contelui Apponyi, renumitului cap al oposițiunei."

"Numai ministrul președinte Gf. Iuliu Szapáry este chemat a pune pe tapet această cestiune, pentru-că numai guvernul o pôte și deslega."

"De altmintrelea — observă — programul seu emană din principiile religiunei crestine. Până când se tractează de aceea, ca în lipsă de iubire să ne apăsăm unul pe altul după putință, nu se va realiza nici o împăciuire. În politică se impun unele postulate, care trebuie să le respecte ori-cine dar sunt și de acele lucruri, cari se pot deslega numai prin conțelegere reciprocă. Astfel de postulate sunt legate și de cestiunea naționalităților."

"A intra în discuțiunea practică a cestiunei de naționalitate, n'a voit episcopul, ci a conversat despre lucruri în diferite."

Conversarea cu episcopul gr. or. din Caransebeș.

Capul dieceei greco orientale din Caransebeș, episcopul Nicolau Popea a vorbit franc despre cestiunea națională română."

"A dechiarat nainte de toate, că el într'adevăr ar ține de necesitate urgentă ca magiarii cu românii să mērgă mână în mână în conțelegere frățescă. Magiarii și românii, strîm-torați între alementul slav și între cel germân sunt cu totul avisăți unul la altul, și este lucru dureros, că încă lipsesce un raport bun între dēnșii."

"Greșala — după el — zace în sovinișmul opiniei publice magiare, care și până acuma și-a permis prea mult față cu românii."

S'a provocat la cazul din Turda, ca la un exemplu rău. Și nu este nici un motiv ca în patria această să fie apăsători și apesați. Românii sunt un element pacinic, cu care foarte ușor s'ar pute fericii magiarii, numai să i împă tășescă de toate acele drepturi care li sunt garantate prin lege."

"Esecutarea legii de naționalitate, folosința liberă a limbei române în biserică și în școală, respectarea autonomiei legale a bisericei gr. or. române, estinderea censului electoral din Ungaria proprie și asupra Transilvaniei, aceeași lege de presă. Acestea sunt postulatele românilor."

Dacă guvernul prin faptele sale ar da dovești despre aceea, că este aplecat a împlini aceste postulate, ar fi gata basa pentru împăciuire. Iniciativa pentru deslegarea cestiunei în tot cazul are să o facă guvernul, dar apoi condițiunea principală este, ca să și voiescă cu sinceritate a realiza raporturile bune."

"Deocamdată însă nu crede, că s'ar pute pune cestiunea la ordinea zilei, pentru că astăzi domnesce iritațiunea și ici și colo, spiritele trebuie să se calmeze nainte de toate."

"Și în fine, dacă guvernul ar lua lucrul în mână, ar fi de dorit, ca să alégă bine pe acei bărbați români, a căror opiniune ar voi se o cēră. În tot cazul pe aceea să i asculte, la al căror cuvânt ține poporul român, cari au trecut la români și cari sciu influința asupra lor."

(Va urma.)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Arad, în Iulie 1892. Câte capete, atâtea cugete! am dîs noi, când am cetit telegrama cu dto Arad 10/22 Iunie a c trimisă „Tribunei” din Sibiu și subscrisă de dl Petru Truția cu 25 tovarăși ai sei din Arad.

Dacă numiții cetățeni din Arad și-ar fi exprimat numai aderința lor către „Tribuna” și ținuta ei, am fi luat simplu la cunoscință, pentru că în afacere de gust nu ne amestecăm.

Dar dl Truția și conșoții au mers mai departe, căci ei au pus tesa, cumcă față de atacurile „Telegrafului Român” se dechiara solidari întru toate cu frații lor de un principiu de la „Tribuna” și blasfēmă pre cei ce vreau să spargă solidaritatea lor!

La aceste vrând, nevrând trebuie să reflectăm, ca nu cumva lumea să credă, că în Arad nu sunt și alte păreri, alte vederi.

Mai înainte de a intra însă în merit nu ne putem ascunde mirarea de unde vine că la faimosa telegramă din „Tribuna” la locul prim vine subscrierea fiscului onorariu dela consistoriul aradan Petru Truția, la locul al doilea referentul scolaru Dr. Georgiu Popa, la locul al treilea asesorul consistorial Dr. Nicolau Oncu, la locul al nouălea referentul substituit dela senatul episcopesc al consistoriului Ioan Moldovan, și la locul al șeptesprezecelea profesorul seminarial Lazar Tescula, tot atâția funcționari diecesani, și aproape de capul dieceei prea sântitul episcop Ioan Mețian: și noi am făcut conclusiunea, că acești ómeni, sau au voit a da de scire românilor din de Dumneșeu scutita eparchia a Aradului, că curtea episcopescă din Arad consimțesce cu tribunistii, sau prin pasul lor au voit să compromită pre capul nostru diecesan, *tertius non datur*.

În cazul prim ar trebui să facem de minciună pre dl Truția și conșoții, când s'ar încerca a face să se credă, că și curtea episcopescă din Arad conspirează cu tribunistii din Sibiu, a se crede așa ceva despre aceea curte, despre carea scim, că ce directivă a dat ținutei românilor din comitatul Aradului la anul 1884 este imposibilitate; ér în cazul al doilea ar trebui să ne exprimăm regretale noastre pentru pasul greșit al dlui Truția și conșoții și să facem atent pre preasântitul cap diecesan ca să se ferescă de acești ómeni.

Dar să trecem la merit.

Dl Truția și conșoții se pun în poziție de politică mai înaltă față de atacurile „Telegrafului Român” și se dechiară solidari cu „Tribuna”.

Am fi dorit să scim, ca propriaminte pre cine a atacat „Telegraful Român”, încât prin acelea atacuri națiunea română este vătămăată? deși noi am căutat, însă acesta n'am aflat.

Au dōră se consideră de crimă, că „Telegraful Român” a avut îndrăsnelă să descrie cu totă obiec-

tivitatea și fără nici o patimă păteniile deputațiunei în cauza ducerii memorandumului pe la Viena? și a avut îndrăsnelă a informa publicul românesc, că acel memorandum n'a ajuns la coronă? sau dör că a descris în colónele sale pre un Brote și Cașolțian numai așa precum sunt? Aceste se fie ore crime naționale? noi dîcem, că nu: cidin contra „Telegraful Român” merită totă recunoscînța, pentru că a avut curagiul de a spune adevărul pe față și netăi-nuit și de aci condamnăm pasul dlui Truția și consoții, și dăm espresiune indignațiunei noastre asupra pasului nesocotit și nepotrivit ómenilor serioși pre cum pretinde a fi și dl Truția.

După teoria dlui Truția și consoții a spune adevărul e crimă, ér a seduce poporul cu fanfaronade este virtute națională. Acésta după noi e prea mult!

Noi nu ne vom folosi de sofisme, dar nici nu voim a fi stăpâniți de orbia altora, cari avënd ochi nu vënd, avënd urechi nu aud și avënd inimă nu simțesc: punem numai în fața dlui Truția și consoții faptul implinit, că memorandumul românilor se află în biroul guvernului din Budapesta și nu va vedé fața coronăi în veci, și că petrecerile românilor prin „Elterleinul” Vienei pentru românii din Ungaria pot avea urmări fôrte triste, — precum a avut și până acum. Casele sparte, sguđuirea linisei casnice a multor cetățeni români pacinici, provocarea urei generale în contra noastră sunt tot atâtea lucruri, cari ne inspiră îngrijiri seriose, și cei chemați ar trebui să între vină ca să încete agitațiunile.

Dacă mai sunt ómeni, cari după celea întemplate, se mai indulcesc și astădi cu nectarul amător al „Tribunei” din Sibiiu, și dacă mai sunt ómeni, cari nu vënd numai naintea nasului, noi n'avem ce face, datorința însă avem să ne îndreptăm glasul către cei de o credință cu noi, ca să fie în privighere, căci lupul a intrat în staulul oilor, și și-a început de multișor lucrarea sa reütăciósă de a subsepa sub temelia bisericei noastre orientale, sub temelia constituțiunei noastre bisericesci, — „Telegraful Român” o scie și vede acésta, numai unii dintre ortodocsii nostri nu vreau să înțelegă.

Românii greco-catolici a căroră prelați bisericesci au domenii estinse dela stat, ér preoții lor în mare parte se bucură de favorurile concordatului catolic din Ungaria, ér alții plane storc parole din filerii sântului Petru din Roma sub titlul *propaganda fide* la tot casul vor avé scopurile și planurile lor ascunse, în ale căroră arcane noi nu putem străbate, și ei n'au nimica de pierdut, până când noi românii gr. or. dacă ne vom lăsa prinși în cursa acestora, vom perde ceea ce avem mai scump. Cine are urechi de audīt să audă!

Prin acésta noi nu voim a face politică pe terenul confesionalismului, voim numai să facem deosebire între noi și între tribuniști, și mai presus de toate voim să înțelegă totă suflarea gr. or. română din Ungaria și Ardél, cumcă împrejurările, între cari ne aflăm pretind ca să cumpănim toți pașii cei întreprindem, ca nu cumva rătăcirea de apoi să fie mai rea decât cea dintăiu.

A consimți cu „Tribuna” atăta însămnă, cât a consimți cu aceia, cari pre metropolitul nostru al românilor ortodocși și pre organul metropolitan „Telegraful Român” îi numesc trădători; deci dl Truția și consoții au intrat în ceta antagoniștilor nostri.

Să nu crédă dl Truția și consoții, că la românii gr. or. ar fi decădūt morala întră atăta ca să li cadă bine, când vënd pre metropolitul lor defăimat în publicitate ca un făcătoriu de rele, mai ales atunci, când se scie, că metropolitul nostru de astădi de totă lumea e recunoscut de un cap luminat, de un bărbat cu erudițiune înalta politică, și de un bărbat cu simțemintele cele mai curate naționale pentru biserica și némul seu: și când noi vedem o pornire gresită la cei de un ném și de o credință cu noi, ore se fim indiferenți? una ca asta nu se pôte! ci trebuie să desaprobam asemenea pași gresiti la ai nostri, și cu deosebi asupra procederei dlui Truția și consoții detori suntem a ne exprima indignațiunea noastră, făcënd atenți la dîsa scripturei „perirea ta din tine israile”.

Suntem ómenii ordinei, și ai pacii, nu ne place să pescuim în turbure, precum o fac acésta tribuniști, însă mai presus de toate suntem bisericiani, deci trebuie să ne ferim de lucruri, cari ușor pot să ni strice biserica.

Nu suntem nici ómenii fanfaronadelor și ai demonstrațiunilor, nici profesăm utopii politice și închipuiri deserte, ci vrem să fim ómeni liberi, și ne purtați de nas de nisce vagabunzi dela „Tribuna”. Avem legi pe toate terenele utcumque destul de loiale și că nu ne putem din destul validita în cadrul acelora cauza e numai slăbiciunea noastră, pasivitatea noastră, indolența noastră. Să lăpădăm aceste dintre noi, și să punem umăr la umăr spre a conlucra pe toate terenele vieții publice, unde numai avem teren de lucrat, și să ne ferim de a defăima pre capii nostri bisericesci.

Solidaritatea între români nu o spargem noi cei de alte păreri, nici „Telegraful Român”, ci o sparge „Tribuna” și aderenții ei cu telegramele lor de aderință, ér în Arad o sparge dl Truția și consoții, deci și blăstēmul lor asupra lor să fie. —

Acésta vraeu să se scie curat!

Correspondentul.

Cum se fabrică adresele de aderență.

De sub pôlele munților apuseni, în 29 Iunie 1892.

Aprópe și de și vënd în diarul „Tribuna” adrese de aderență către conducătorii partidului național și cu deosebire către domnii Dr. Rațiu și consoți, — și cu o cale vënd și insulte la adresa „Telegrafului Român” și a ómenilor ce conduc acest diar.

Nu sciam în ce întruniri publice se compun aceste adrese, nu sciam dacă cei ce le subscriu au idee despre cele ce se petrec, nu sciam nici aceea, dacă aceia cari le iscălesc au vëndut vre odată diarul „Telegraful Român” ne cum să fi cetit.

Tot ce sciu acum este, că în dîlele trecute a cutreerat și pe satele noastre un om fără nici un căpătui, un om scăpătăt în toate privințele, trimis anume din Alba-Iulia, ca să subscrie o declarațiune preoții și învățătorii și alți frunțași, se înțelege, că în prima linie contra „Telegrafului Român” și contra trădătorilor dela acest diar.

A venit și la mine acest păcătoș de om, cu o murdărie de soiu ce se publică și de și în „Tribuna”, și vëndend, că cine-âmbă să adune subscrieri, am dat cu socotela, că al cui agent pôte fi, și cine l'a putut trimete.

În naivitate bietul om mi-a spus, că este trimis de un avocat din Alba-Iulia — și m'a rugat să o subscriu și eu și alții cu mine.

Se înțelege, că l'am dat pe ușă afară și după cum mi-a spus colegii mei din comunele vecine, tot aceiași sörte a avut pretutindenea.

Vëndend — că nu pôte scóte la cale, s'a întors cu isprăvile acasă și a spus cele pățite celui ce l'a trimis și plătit.

Înfuriat de nesucces, a cređut bărbatul cel de încredere al „Tribunei” sau cum i-am dîce „gyula-fehérvári polgár-ul”, ca să încerce cu un alt agent mai destoinic.

Unelte miserabile se găesc pretutindenea — și cum se nu-și afle sacul petecul.

S'a îndreptat privirile spre un om nenorocit, care a denunțat o instituțiune română și acesta s'a aflat gata de a face isprăvile domnului seu.

Din întemplantare a venit în un birt din Ighiu, unde petreceam cu alți ómeni, după-ce am isprăvit ale tîrgului și a cređut, că aici e locul potrivit pentru de a stôrce iscăliturile ómenilor.

Adresa era tot ceea, cu care se presentase la mine păcătoșul deunădile, trimis din Alba Iulia de mine acasă.

Încă tot nici o subscriere pe hârtia, ce conținea murdării la adresa diarului „Telegraful Român”, trimise anume din oficina din Sibiiu.

Când mă vëndu, nesciind cele ce s'a petrecut între mine și esmisul din dîlele trecute — a cređut, că și-a dat de om, și cu o față veselă, imi presentă diploma, care glorifică pe căpitani Brote și Rațiu, și arunca cu foc și trăsnet asupra celor ce nu umblă în apele lor

Nu am lipsit a-i descoperi, că dacă sunt ómeni de omenie să convóce o adunare, să ne înțelegem și dacă va fi patria în pericol, voi fi cel dintăiu, care va sări în apărarea ei.

Dar omul meu începă să se obrăsnicéscă — și vëndend, că cu mine nu și-a găsit omul — dă dela o masă la alta pe la țărani.

Țărani se uită uimiți la el — și unul credea, că are de a face cu nescare-va nebun — altul credea, că de-și va pune iscălitura, are să o pățéscă cu ea, căci ómenii din tovărășia din care se află trimisul lesne pot face vr'un document fals și să întabuleze moșia subscrișului de vr'o datorie și așa a eșit și de aici cu buzele drîmboiate.

Dacă se fac adresele peste tot locul așa — și după cele ce am vëndut, așa trebuie să se facă, căci altcum nu pot să se facă — mi-am făcut slabe idei despre cei ce primesc atari manifestațiuni de alipire și de încurajare și am compătimit sörtea națiunei, care se încrede în atari aventurieri.

Alții trebuie să fie ómenii, cari au să ne conducă și nu acesti păcătoși — compromiși și nemernici — și cu gândul acesta am plecat spre casă, ca să vënd de secerători.

Rog pe on. redacțiune să publice aceste șiruri ale mele.

Un preot dela sate.

Varietăți.

* (Grindină.) Din Cincul-mare ni se scie, că Duminecă după amédi descărcându se o tempestăte cu grindină a nimicit totă recolta, atât pe hotarele Cincului, cât și pe hotarele comunelor mărginașe. Grindina a fost în mărirea óelor de găină, a spart coperișele caselor și a făcut daune mari și în vite. După informațiunile, ce le mai avem, tot așa a pus-tiit grindina Duminecă p. m. recolta de pe hotarele opidului Agnita și ale comunelor dimpregiur. Pagubele sunt enorme.

* (Avis.) Dl A. Velican directorul esecutiv al cassei de economii societate pe acțiuni în Alba-Iulia, „Iulia”, face cunoscut, că acest institut și-a început activitatea în 15 Iuliu n. a. c.

* (Ajutóre.) Vice-comitele comitatului Sibiiu face cunoscut, că pe anul acesta s'au votat ajutóre în sumă totală de 1000 fl. ca subvențiuni pentru tovărășiile agricole și reuniuni locale agricole de pe teritoriul comitatului. Tovărășiile ori reuniunile, care sunt pe cale de a se înființa vor fi luate în deosebită considerare. Cererile să se adreseze până la 31 Iuliu a. c. către comisiunea economică.

* (Nou oficiu postal) Ministrul ung. de comerț a încuviințat înființarea unui oficiu postal în stațiunea Brașov-Bartolomeiu a călei ferate vicinale Brașov-Treiscaune.

* (Logodnă în familia domnitóre.) Fiica cea mai mare a arhiducelui Carol Ludovic, archiducesa Margareta Sofia s'a logodit cu ducele Albert, moștenitoriul presumpțiv al regatului Würtemberg.

* (Postal.) S'a scris concurs pentru un post de magistru postal în Ilonda mare comitatul Solnoc-Doboca.

Emolumentele 430 fl. salariu, 65 fl. pașal de cancelarie, 68 fl. pașal pentru inmanuarea epistolelor, pașalul pentru cariola postală se va statori mai târziu. Cauțiunea e 200 fl.

Suplicele să se adreseze la direcțiunea de postă de aici din Sibiiu.

* (Vulcanul Aetna.) Erupțiunea vulcanului Aetna s'a întins. Sunt cinci locuri de erupțiune cu continuă și viuă activitate. În continuă se aud detonațiuni și se simt cutremure mari.

* (Jertfele Montblancului.) Din Bonneville se anunță, că ghițarul Bionassy s'a desfăcut din Mont-Blanc, distruse stabilimentul de băi Saint-Gervais, comuna Suvajer și Bionai. În riul Arve au fost aruncate 150 cadavre.

* (Esposiție francesă.) În consiliul de ministri semnă președintele Carnot decretul, care stabilește deschiderea esposițiunei universale pentru ziua de 15 Maiu 1900.

Bibliografic.

„Romänische Revue”. Nrul VI și VII pe Iunie și Iuliu a. c. are următorul conținut:

Die Romänen Deputation in Wien. — Memorandum der Romänen Siebenbürgens und Ungarns etc. etc. — Die Schliessung des romänischen Parlaments (mit dem Porträt des Ministers des Aeusseren Alex. Lahovari. — Romänies auswärtige Politik, vom Tache Jonescu. Aus dem französischen übersetzt vom Mor. Przyborski, Ingenieur in Kladno, (Schluss) — Georg Barițiu, (mit Porträt). — Die Feenkönigin, ein romänisches Märchen, in's Deutsche übersetzt und mythologisch erläutert vom L. Bachelin, — „Convorbiri literare” 1867—1892 (mit den Portrets ihrer Begründer). — Rundschau: Georg Ritter von Flondor †. — Magiarische Demonstrationen. — Verbotene Schulbücher. — Vereinsfreiheit in Ungarn. — Litteratur: Geschichte der Romänen im Trajanischen Dacien. — „Din góna vieții”. — „Zur Topographie und Ethnologie Siebenbürgens”. — „Valea vieții”. — „École pour l'étude du Bouddhisme eclectique”. — Vom Barițiu Iubileum. — Romäniens auswärtige Politik.

Dare de samă și mulțămită publică.

Domnul Dr. Vasile Bologa profesor în Sibiiu a binevoit a cinsti pentru elevii scólei din Geógiul de sus 5 fl. și pentru elevii scólei din Gíomal alți 5 fl. pentru a se distribui ca premii în ziua de examen. În conțelegere cu părintele administrator ppeșc N. Ivan parte din paralele cinstite s'au distribuit amésurat dorinței donatoriului, între elevii din comunele mai sus menționate, ér parte s'au rezervat pentru a se cumpăra cărți pe sama scolarilor.

Despre acésta binefacere ne ținem de datorință în numele micuților elevi a aduce dlui Dr. V. Bologa, cea mai căldurósă mulțămită publică.

Geoagiul de sus, în 5 Iunie 1892.

Luca Șandru,
inv. gr. or. Gíomal.

Victor Ciora,
inv. gr. or. în Gioagu.

[99]

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de al III-lea învățător la școala confesională gr. or. din Sadu, protopresbiteratul Sibiiului se descrie prin acesta concurs cu termen de 30 de zile dela data primei publicări.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

- a) 300 fl. salariu, solvinți lunar din cassa alodială;
- b) cuartir liber în edificiul școlii;
- c) 3 orgii de lemne;
- d) 30 fl. din cassa bisericeii pentru conducerea cântărilor corale cu elevii de școală.

Cei care vor fi destoinici a conduce cântările corale și se vor prezenta în persoană spre a căuta în biserică în o zi de Duminecă sau sâmbătă înainte de alegere, vor fi prefeți la acest post.

Concursele sunt a se trimite prin oficiul parochial comitetului parochial gr. or. din Sadu (Czoodt) p. u. Cisnădia (Nagy-Disznod).

Sadu, în 25 Iunie, 1892 st. v.

Pentru comitetul parochial,

Constantin Popoviciu,
președ.

Oficiul parochial gr. or.

Ioan Popoviciu,
paroch.

Nr. 172.

(100) 1—3

CONCURS.

Pentru anul școlastic 1892/3 sunt a se ocupa 14 stipendii à fl. 50, me-nite pentru eleve de părinți mai lipsiți de mijloce, care vor fi adăpostite în internatul împreună cu școala civilă de fete a Asociațiunii transilvane. Dece (10) din acestea stipendii s'au creat din suma de 500 fl. v. a., votată Asociațiunii transilvane în scopul arătat de onorata adunare generală din anul acesta a institutului de credit și economii „Albina” în Sibiiu, ér patru (4) din suma de 200 fl. donată Asociațiunii după cum arată concludul comitetului subsemnat dela 20 Iunie 1891 Nr. prot. 89, de dl Dr. Aureliu Maniu, notariu public reg. în Oravița.

Pentru ocuparea acestor stipendii se descrie concurs, cu termenul până la 15 August n. 1892.

Cererile au a se înainta „comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român în Sibiiu”; la acelea sunt a se aclude:

- a) carte de botez în original sau în copii legalizată;
- b) testimoniul școlastic de pe semestrul II al anului școlastic 1891—1892.
- c) atestat despre condițiunea și starea materială a părinților.

Sibiiu, în 12 Iuliu, 1892.

Presidiul Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

G. Barițiu, Dr. **I. Crișianu,**
președinte. secretariu II.

Nr. 66.

(101) 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de învățătoriu la școala elementară a „Reuniunii femeilor române din Sibiiu”, se descrie prin acesta concurs.

Doritorii de a ocupa acest post, care e împreună cu un salariu anual de 500 fl. v. a. și 100 fl. bani de cuartir, vor avea să prezinte următoarele documente:

- a) atestat de botez;
- b) atestat de cualificațiune pentru școlile elementare;
- c) testimonii despre cunoșcerea perfectă a limbii române, ca limbă de propunere, și despre cunoșcerea limbii magiare, cari vor documenta că știu perfect și limba germană, eventual și franceză, vor avea preferință.

Petițiunile provădate cu documentele numite mai sus, sunt a se prezenta subsemnatului comitet până în 15 August st n. 1892

Din ședința comitetului „Reuniunii femeilor române din Sibiiu,” ținută la 2 Iuliu 1892 st. n.

Maria Cosma,
presidentă.

Dr. Russu,
secretariu.

Nr. 416.

[94] 3—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de paroch în parochia vacantă de a III-a clasă din Șelimber, în sensul preagratiioasei rezoluțiuni consistoriale dto 18 Martiu a. c. Nr. 1717, B. se descrie concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în fôia „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: Venitele din porțiunea canonică din birul în naturale și din stolă; cari toate la olaltă computeate după un calcul mediu al celor cinci ani din urmă dau suma de 340 fl.

Cei ce doresc a reflecta la acest post au a-și așterne suplicile de concurs adresate sinodului parochial din Șelimber instruite cu documentele cerute în sensul normelor în vigôre la subsemnatul oficiu protopresbiterat în termenul deschis.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Sibiiu.

Sibiiu, 5 Maiu, 1892.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Papin,
protopresbiter.

Nr. 233.

(96) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroch de clasa a III-a din comuna Băița se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 439 fl.

Concurenții au a-și subșterne petițiunile lor, instruite conform normelor din vigôre, în termenul deschis subsemnatului oficiu protopopesc.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Zărandului.

Brad, 9 Iunie, 1892.

Vasiliu Damian,
protopresbiter.

Nr. 784

[103] 1—1

Anunț.

Prin carele se aduce la cunoștința tuturor celor interesați, că Almeria Neuhäuser din Gratz (Stiria) este total divorțată de soțul ei Nicolau Enescu din Șimon în baza sentinței consistoriale dto 29 Maiu 1892 Nr. 3093 B.

Zernești, 29 Iunie, 1892.

Oficiul protopresbiterat gr. orient. al Branului

Traian Mețian,
protopresbiter.

Un învățacel,

în etate de 14 ani, absolut de școle normale sau capitale, române, care se cunoscă cel puțin una din limbile patriei, — și

O calfă,

român, tînăr, care se cunoscă cel puțin una din limbile patriei — cu bună conduită — se primesc în prăvălia de manufacturi a subscrisului până la 15 August.

Ioan Lăzăroiu,
comerciant în Orăștie.

[105] 1—3

Nr. 774.

[102] 1—1

Anunț.

Prin acesta se aduce la cunoștința tuturor celor interesați că Flôrea Presmerean din Răsnov este total divorțată de soțul ei Achim G. Pivodă în baza sentinței consistoriale dto 9 Iunie 1892 Nr. 2045 B

Zernești, 25 Iunie, 1892.

Oficiul ppresbiterat gr. or. al Branului.
Traian Mețian.

Dr. Sterie N. Ciurcu
Viena, IX Pelikangasse 10.

Cabinet de consultațiune cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena. (86) 4—12

Consultațiuni și prin corespondență.

Spre binevoitoare luare aminte!

Subscrisul îmi iau voie a aduce cu totă onôrea la cunoștința p. t. public, că cu **15 Iunie n. a. c.** mi-am mutat locuința din strada Cisnădiei în

Strada Măcelarilor Nr. 31,

și ca în trecut așa și acum efectuesc tot felul de încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și tot soiul de reparaturi, cu

prețurile cele mai moderate

oferind tot odată, spre mulțămirea tuturor, marfă solidă și prompt executată.

În speranță, că p. t. public îmi va oferi binevoitorul concurs, rămân

Sibiiu, în Iunie, 1892.

Cu distinsă stimă

Constantin Dragoș,
pantofariu.

[93] 3—6

Să recomandă și acoperirea de turnuri cu tinichea

Scocuri pentru streșini
de tot felul

Stimate
proprietar de casă!

Acoperișe de tinichea
de tot felul

Îmi permit a ve înștiința, că primesc pe lângă un preț umitor de ieftin și anume dela 70 cr. până la 1 fl. 50 cr. pro metru, executarea

scocurilor de tinichea pentru streșini

și

acoperirea coperișelor cu tinichea de fer

cu fl. 1.80 până fl. 2.50 pro metru cu vâpsire de două ori; tot așa primesc reparaturi de scocuri vechi și vâpsituri din nou.

Pentru sezonul de primăvară recomad depositul meu bine asortat de

Cane de udat

bune și ieftine. ca și toate articulele de tinichea trebuincioase în casă, și rog peon. domni proprietari pentru binevoitorul sprigin, pe lângă asigurarea, că ori-ce comandă o voi executa prompt, solid și ieftin.

Cu totă stima

G. Stuchlich,
tinichigiu.

Sibiiu, strada Turnului 7.

[76] 6—6

Să recomandă și acoperirea de turnuri cu tinichea

A. & A. Crompton & Co. limited

Park- & Woodend Mills near Oldham.

Torecitorii cunoscutelor și de mulți ani introduselor **calități de Extrahardwater Abram Crompton, Travis Milne Crompton** și A. m. provocă prin acesta pe clienții lor, să se păzescă de cumpărarea aței, care se împachetază în același mod ca și a lor și sunt provăzute cu etichete imitate; observând totdeauna, că sunt gata a plăti o **remunerațiune** de

200 (două sute) floreni

aceluia, care le va descoperi pe falsificatorii și imitatorii pachetărei și a etichetelor lor ca aceia să pôtă fi trași la răspundere înaintea legii și pedepsiți. Astfeliu de împărțări se se adreseze la:

A. & A. Crompton & Co. limited,

Shaw, near Oldham Englitera

Domnului Leopold Rosenzweig & Söhne,

sau la

Viena I Gonzagasse 16

DI Dr. Emil Links, avocat de curte și tribunal

Viena I, Hohenstaufengasse 2.

[80] 7—13